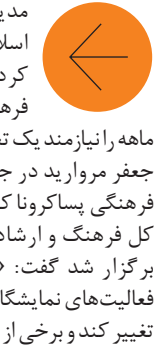

میزان خسارت اهالی فرهنگ مشهد روی میز وزیر

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی فعال کردن فعالیت‌ها و مراکز فرهنگی و هنری پس از وقفه دو ماهه را نیازمند یک تغییر و احیای مجدد دانست. جعفر مروارید در جلسه اتاق فکر برنامه‌ریزی فرهنگی پسا کرونا که در سالن اجتماعات اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی برگزار شد گفت: «برخی از رویدادها نظیر فعالیت‌های نمایشگاهی مدل برگزاری‌شان باید تغییر کند و برخی از فعالیت‌ها نیز باید به صورت

مجازی برگزار شوند و لازمه همه این‌ها برنامه‌ریزی و حمایت‌است.» او با اشاره به جلسات مختلفی که در حوزه‌های فرهنگی، هنری و قرآنی راه‌گزار شده بر ضرورت رسیدن به یک وفاق و اجماعی کلی در ادامه راه تأکید کرد. مدیر کل فرهنگ

و ارشاد اسلامی استان همچنین کارنامه اصحاب فرهنگ و هنر در کنترل و مقابله با بیماری کرونا را موفقیت‌آمیز خواند و ادامه داد: «اصحاب فرهنگ و هنر با حضور در پویش‌ها، برگزاری فعالیت‌های فرهنگی هنری در فضای مجازی، در آموزش‌ها و آگاهی‌بخشی‌ها حضوری موفق و تأثیرگذار داشته‌اند. همراهی راهبردی اصحاب فرهنگ و هنر نشان

داد فرهنگ زنده است و در دل خانواده‌ها و مردم یک موضوع انکارناپذیر است. به نظر مروارید پس از عبور از شرایط اضطرار، اصحاب فرهنگ و هنر می‌توانند نقش راهبردی خود را تداوم بخشند. او درباره جبران خسارت اصحاب فرهنگ و هنر نیز گفت: چون خسارت‌های وارده در کل کشور محاسبه شده‌است، تصمیم‌گیری درباره جبران این خسارت‌ها نیز ملی است، این‌اداره کل بنا به وظیفه ذاتی که داشته‌است خسارت‌های اهالی فرهنگ و هنر را برآورد و به تهران ارسال کرده‌است.

زیاد دارد. آدم‌هایی با دغدغه آزادی، با سلاحی مهلک‌تر از سنگ و حتی اسلحه، با قلم و قلم‌مو.

به صورت یک شکل وظیفه ملی است. ما قصد داریم مردم را قدرتمند کنیم و آن‌ها را تشویق کنیم که مقاومت کنند.» فلسطین این روزها، از این دست آدم‌ها

با حد ممکن به اصلاح وضعیت بپردازیم. از این رو بازار فرش و بازار سرشور باید احیا شوند تا برای مشهدی‌ها و زائران امام رضا(ع) که از نقاط گوناگون کشور برای زیارت بارگاه منور رضوی به مشهد عزیمت می‌کنند، فضایی برای بازدید از ادوار گذشته و تاریخ شهر مهیا شود.

اصولی ادامه داد: طرح بازپیرایی و بهسازی بازار سرشور، پروژه‌ای بسیار مفید برای زنده کردن یادها و تاریخ گذشته شهر مشهد است و تمام اقدامات جاری در این پروژه بر اساس پژوهش از تاریخ سده‌های گذشته شهر توسط مشاوران تخصصی طراحی‌واجرایی‌شود. رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر مشهد یادآور شد: در برخی نقاط بازار

و تا حد ممکن به اصلاح وضعیت بپردازیم.

از این رو بازار فرش و بازار سرشور باید احیا شوند تا برای مشهدی‌ها و زائران امام رضا(ع) که از نقاط گوناگون کشور برای زیارت بارگاه منور رضوی به مشهد عزیمت می‌کنند، فضایی برای بازدید از ادوار گذشته و تاریخ شهر مهیا شود.

اصولی ادامه داد: طرح بازپیرایی و بهسازی بازار سرشور، پروژه‌ای بسیار مفید برای زنده کردن یادها و تاریخ گذشته شهر مشهد است و تمام اقدامات جاری در این پروژه بر اساس پژوهش از تاریخ سده‌های گذشته شهر توسط مشاوران تخصصی طراحی‌واجرایی‌شود. رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر مشهد یادآور شد: در برخی نقاط بازار

سطحی نیست. مخاطب کودک، مخصوصا کودک امروزی، این‌قدر سطحی نیست. کودک واقعا تفاوت یک جنگ که برای سرگرمی است را با تئاتری که قصه‌ای برای گفتن دارد و آن‌ها را جذب می‌کند می‌فهمد.»

شکل گرفتن شخصیت انسان از دوره کودکی مسئله‌ای است که این کارگردان تئاتر کودک و نوجوان به خوبی آن را درک کرده است و باور دارد عملکرد تئاتری‌ها می‌تواند آینده مخاطبان کودک و نوجوان را بسازد؛ «شاید یک کودک که به صورت اردو به تماشای تئاتر آمده یا حتی با اعضای خانواده‌اش تصمیم داشته اوقاتش را با تماشای تئاتر بگذراند اولین و آخرین مرتبه‌ای باشد که پا به سالن تئاتر می‌گذارد. ما می‌توانیم با ارائه یک تئاتر سطحی، او را برای همیشه از تئاتر دل‌زده کنیم و از طرفی هم می‌توانیم با یک کار تأثیرگذار او را مخاطب جدی تئاتر کنیم. حتی فراتر از این‌ها ما می‌توانیم او را به تئاتر و هنر علاقه‌مند کنیم.»

به نظر او نگاه به تئاتر کودک و نوجوان در جامعه نگاهی سطحی است: «بخشی از این نگاه به نوع نگاه مدارس و مدیران و مربیان مدارس بازمی‌گردد. برخی از آن‌ها به تئاتر کودک به چشم یک اردوی تفریحی نگاه می‌کنند. شاید برایشان خیلی تفاوت نداشته باشد که نوآموز و دانش‌آموز مهد کودک و مدرسه‌شان را به شهر بازی ببرند یا به تماشای تئاتر ببرند. به همین دلیل در انتخاب تئاتر خیلی دقت نمی‌کنند.»

کوتاه‌درباره «زیرخاکی»؛ پر مخاطب‌ترین سریال ماه رمضان که از شبکه یک پخش شد

منطقِ درست پرت و پلاگفتن

حسام‌الدین نجفی

جلیل سامان در «زیرخاکی» همان راهی را می‌رود که در سریال درخشان قبلی‌اش یعنی «ارمغان تاریکی» رفته بود. اینکه به تاریخ معاصر نگاه توریستی و تزیینی ندارد و در عین حال قصه‌اش هم الصاقی و زورکی نیست. گذشته‌ای که سامان نشانمان می‌دهد باورکردنی و احساس کردنی است و جهت‌گیری اغراق آمیزی ندارد و مناسبتی هم جلوه نمی‌کند. مهم‌تر از هر چیز: «زیرخاکی» توانسته بدون اینکه بخواهد طراحی صحنه را به رخ مخاطب بکشد و سوار وقایع بزرگ و شلوغ تاریخی شود باورپذیر و دلنشین ظاهر شود و توانسته به همان اندازه از تاریخی که قصه‌اش را در آن روایت می‌کند واقعی و درست به‌نظر بیاید. با این حال، زور تلویزیون آن‌قدرها که باید به تاریخ نمی‌رسد. تاریخ جزئیاتی می‌خواهد و تاجایی که همه ما می‌دانیم صدواوسیمای یک شهرک تاریخی درست‌وحسابی

ندارد و طبیعتا تاریخ هم‌هماش قاجار و کمال‌الملک و پهلوی اول و گراند سینما و سینما مولن‌روژ نیست. در نتیجه، اگر کسی بخواهد به‌عنوان مثال فیلمی درباره چهارسال مانده به انقلاب یا اساسا اثری مستندگونه با حال‌وهوای دهه ۵۰ ایران، با تمام جزئیاتش، بسازد باید با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم کند. این تازه یکی از مشکلات است چون دست‌آخر مثل کارگردان همین مجموعه تازه نتخته مهم آن است که: «ممیزی‌های تلویزیون خیلی زیاد شده و کار کردن را سخت کرده است.» این یعنی باید از خیر نمایش خیلی چیزها بگذرد. جلیل سامان هم خوب متوجه شده که اگر بخواهد تاریخی را بازسازی کند باید از صفر تا صدش را بازسازی کند و در این مواقع هیچ مسامحه‌ای هم جایز نیست. چون اولین سوتی‌شان تاریخی و روند قصه و اساسا همه‌چیز را درهم‌وبرهم می‌کند. در کنار همه این مصائب طاقت‌فرسا «زیرخاکی» از پیش‌برآمده است. قصه «زیرخاکی» بیرنگ آشنایی دارد: یک‌نفر اشتباهی وارد یک دنیای دیگر می‌شود. اینجا یک آدم عادی در بحبوحه سال‌های منتهی به انقلاب به‌خاطر اشتباه یکی از انقلابیون که ساشک پُر از اعلامیه است از سوی ساواک، با همان کیف اشتباهی، به‌عنوان یک انقلابی خرابکار و دواتیسه، به زندان می‌افتد و شکنجه می‌شود. و حالا هر چه می‌کند و می‌گوید کسی باورش نمی‌شود. درواقع بلاهت و نادانی فریب‌ز تبدیل به یک نوع مبارزه زیرکانه می‌شود و در سراسر اثر ادامه پیدا می‌کند. کسی که کارش قاچاق عتیقه است و آن‌روز قرار بوده عتیقه‌ها را آب کند اما نسا خواسته وارد ماجرای دیگری می‌شود. آدم پرتی که به هیچ‌چیز کاری ندارد و از کوچک‌ترین تحركات و اعتراض‌ها و درکل از اوضاع و احوال سیاسی زمانه‌اش مطلقا اطلاعاتی ندارد.آن‌قدرها که فکر می‌کند «۱۵ خرداد» روز تولد شاه است!درواقع خودسامان هم ترجیح داده قسه را با چنین شخصیتی جلو ببرد؛ «داستان کسی که متوجه شرایط حساس کنونی نیست.» شرایطی که مبارزان سیاسی در هردسته و گروهی و جریانی علیه رژیم شاه فعالیت می‌کنند و کشور روزهای ملتپه‌ری را می‌گذراند ولی فریب‌ز به فکر پیدا کردن گنج است. اما سیاست و مبارزه دیگر دست از سرش برنمی‌دارد. جالب‌تر اینجاست که فریب‌ز نه آنچنان طمع‌کار است و نه قفرش را به شرایط سیاسی مرتبط می‌داند بلکه در نقشه کلی

جلیل سامان در «زیرخاکی» همان راهی

را می‌رود که در سریال درخشان قبلی‌اش یعنی «ارمغان تاریکی» رفته بود. اینکه به تاریخ معاصر نگاه توریستی و تزیینی ندارد و در عین حال قصه‌اش هم الصاقی و زورکی نیست. گذشته‌ای که سامان نشانمان می‌دهد باورکردنی و احساس کردنی است و جهت‌گیری اغراق آمیزی ندارد و مناسبتی هم جلوه نمی‌کند. مهم‌تر از هر چیز: «زیرخاکی» توانسته بدون اینکه بخواهد طراحی صحنه را به رخ مخاطب بکشد و سوار وقایع بزرگ و شلوغ تاریخی شود باورپذیر و دلنشین ظاهر شود و توانسته به همان اندازه از تاریخی که قصه‌اش را در آن روایت می‌کند واقعی و درست به‌نظر بیاید. با این حال، زور تلویزیون آن‌قدرها که باید به تاریخ نمی‌رسد. تاریخ جزئیاتی می‌خواهد و تاجایی که همه ما می‌دانیم صدواوسیمای یک شهرک تاریخی درست‌وحسابی

ندارد و طبیعتا تاریخ هم‌هماش قاجار و کمال‌الملک و پهلوی اول و گراند سینما و سینما مولن‌روژ نیست. در نتیجه، اگر کسی بخواهد به‌عنوان مثال فیلمی درباره چهارسال مانده به انقلاب یا اساسا اثری مستندگونه با حال‌وهوای دهه ۵۰ ایران، با تمام جزئیاتش، بسازد باید با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم کند. این تازه یکی از مشکلات است چون دست‌آخر مثل کارگردان همین مجموعه تازه نتخته مهم آن است که: «ممیزی‌های تلویزیون خیلی زیاد شده و کار کردن را سخت کرده است.» این یعنی باید از خیر نمایش خیلی چیزها بگذرد. جلیل سامان هم خوب متوجه شده که اگر بخواهد تاریخی را بازسازی کند باید از صفر تا صدش را بازسازی کند و در این مواقع هیچ مسامحه‌ای هم جایز نیست. چون اولین سوتی‌شان تاریخی و روند قصه و اساسا همه‌چیز را درهم‌وبرهم می‌کند. در کنار همه این مصائب طاقت‌فرسا «زیرخاکی» از پیش‌برآمده است. قصه «زیرخاکی» بیرنگ آشنایی دارد: یک‌نفر اشتباهی وارد یک دنیای دیگر می‌شود. اینجا یک آدم عادی در بحبوحه سال‌های منتهی به انقلاب به‌خاطر اشتباه یکی از انقلابیون که ساشک پُر از اعلامیه است از سوی ساواک، با همان کیف اشتباهی، به‌عنوان یک انقلابی خرابکار و دواتیسه، به زندان می‌افتد و شکنجه می‌شود. و حالا هر چه می‌کند و می‌گوید کسی باورش نمی‌شود. درواقع بلاهت و نادانی فریب‌ز تبدیل به یک نوع مبارزه زیرکانه می‌شود و در سراسر اثر ادامه پیدا می‌کند. کسی که کارش قاچاق عتیقه است و آن‌روز قرار بوده عتیقه‌ها را آب کند اما نسا خواسته وارد ماجرای دیگری می‌شود. آدم پرتی که به هیچ‌چیز کاری ندارد و از کوچک‌ترین تحركات و اعتراض‌ها و درکل از اوضاع و احوال سیاسی زمانه‌اش مطلقا اطلاعاتی ندارد.آن‌قدرها که فکر می‌کند «۱۵ خرداد» روز تولد شاه است!درواقع خودسامان هم ترجیح داده قسه را با چنین شخصیتی جلو ببرد؛ «داستان کسی که متوجه شرایط حساس کنونی نیست.» شرایطی که مبارزان سیاسی در هردسته و گروهی و جریانی علیه رژیم شاه فعالیت می‌کنند و کشور روزهای ملتپه‌ری را می‌گذراند ولی فریب‌ز به فکر پیدا کردن گنج است. اما سیاست و مبارزه دیگر دست از سرش برنمی‌دارد. جالب‌تر اینجاست که فریب‌ز نه آنچنان طمع‌کار است و نه قفرش را به شرایط سیاسی مرتبط می‌داند بلکه در نقشه کلی

جلیل سامان در «زیرخاکی» همان راهی را می‌رود که در سریال درخشان قبلی‌اش یعنی «ارمغان تاریکی» رفته بود. اینکه به تاریخ معاصر نگاه توریستی و تزیینی ندارد و در عین حال قصه‌اش هم الصاقی و زورکی نیست. گذشته‌ای که سامان نشانمان می‌دهد باورکردنی و احساس کردنی است و جهت‌گیری اغراق آمیزی ندارد و مناسبتی هم جلوه نمی‌کند. مهم‌تر از هر چیز: «زیرخاکی» توانسته بدون اینکه بخواهد طراحی صحنه را به رخ مخاطب بکشد و سوار وقایع بزرگ و شلوغ تاریخی شود باورپذیر و دلنشین ظاهر شود و توانسته به همان اندازه از تاریخی که قصه‌اش را در آن روایت می‌کند واقعی و درست به‌نظر بیاید. با این حال، زور تلویزیون آن‌قدرها که باید به تاریخ نمی‌رسد. تاریخ جزئیاتی می‌خواهد و تاجایی که همه ما می‌دانیم صدواوسیمای یک شهرک تاریخی درست‌وحسابی

ندارد و طبیعتا تاریخ هم‌هماش قاجار و کمال‌الملک و پهلوی اول و گراند سینما و سینما مولن‌روژ نیست. در نتیجه، اگر کسی بخواهد به‌عنوان مثال فیلمی درباره چهارسال مانده به انقلاب یا اساسا اثری مستندگونه با حال‌وهوای دهه ۵۰ ایران، با تمام جزئیاتش، بسازد باید با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم کند. این تازه یکی از مشکلات است چون دست‌آخر مثل کارگردان همین مجموعه تازه نتخته مهم آن است که: «ممیزی‌های تلویزیون خیلی زیاد شده و کار کردن را سخت کرده است.» این یعنی باید از خیر نمایش خیلی چیزها بگذرد. جلیل سامان هم خوب متوجه شده که اگر بخواهد تاریخی را بازسازی کند باید از صفر تا صدش را بازسازی کند و در این مواقع هیچ مسامحه‌ای هم جایز نیست. چون اولین سوتی‌شان تاریخی و روند قصه و اساسا همه‌چیز را درهم‌وبرهم می‌کند. در کنار همه این مصائب طاقت‌فرسا «زیرخاکی» از پیش‌برآمده است. قصه «زیرخاکی» بیرنگ آشنایی دارد: یک‌نفر اشتباهی وارد یک دنیای دیگر می‌شود. اینجا یک آدم عادی در بحبوحه سال‌های منتهی به انقلاب به‌خاطر اشتباه یکی از انقلابیون که ساشک پُر از اعلامیه است از سوی ساواک، با همان کیف اشتباهی، به‌عنوان یک انقلابی خرابکار و دواتیسه، به زندان می‌افتد و شکنجه می‌شود. و حالا هر چه می‌کند و می‌گوید کسی باورش نمی‌شود. درواقع بلاهت و نادانی فریب‌ز تبدیل به یک نوع مبارزه زیرکانه می‌شود و در سراسر اثر ادامه پیدا می‌کند. کسی که کارش قاچاق عتیقه است و آن‌روز قرار بوده عتیقه‌ها را آب کند اما نسا خواسته وارد ماجرای دیگری می‌شود. آدم پرتی که به هیچ‌چیز کاری ندارد و از کوچک‌ترین تحركات و اعتراض‌ها و درکل از اوضاع و احوال سیاسی زمانه‌اش مطلقا اطلاعاتی ندارد.آن‌قدرها که فکر می‌کند «۱۵ خرداد» روز تولد شاه است!درواقع خودسامان هم ترجیح داده قسه را با چنین شخصیتی جلو ببرد؛ «داستان کسی که متوجه شرایط حساس کنونی نیست.» شرایطی که مبارزان سیاسی در هردسته و گروهی و جریانی علیه رژیم شاه فعالیت می‌کنند و کشور روزهای ملتپه‌ری را می‌گذراند ولی فریب‌ز به فکر پیدا کردن گنج است. اما سیاست و مبارزه دیگر دست از سرش برنمی‌دارد. جالب‌تر اینجاست که فریب‌ز نه آنچنان طمع‌کار است و نه قفرش را به شرایط سیاسی مرتبط می‌داند بلکه در نقشه کلی

جلیل سامان در «زیرخاکی» همان راهی را می‌رود که در سریال درخشان قبلی‌اش یعنی «ارمغان تاریکی» رفته بود. اینکه به تاریخ معاصر نگاه توریستی و تزیینی ندارد و در عین حال قصه‌اش هم الصاقی و زورکی نیست. گذشته‌ای که سامان نشانمان می‌دهد باورکردنی و احساس کردنی است و جهت‌گیری اغراق آمیزی ندارد و مناسبتی هم جلوه نمی‌کند. مهم‌تر از هر چیز: «زیرخاکی» توانسته بدون اینکه بخواهد طراحی صحنه را به رخ مخاطب بکشد و سوار وقایع بزرگ و شلوغ تاریخی شود باورپذیر و دلنشین ظاهر شود و توانسته به همان اندازه از تاریخی که قصه‌اش را در آن روایت می‌کند واقعی و درست به‌نظر بیاید. با این حال، زور تلویزیون آن‌قدرها که باید به تاریخ نمی‌رسد. تاریخ جزئیاتی می‌خواهد و تاجایی که همه ما می‌دانیم صدواوسیمای یک شهرک تاریخی درست‌وحسابی

ندارد و طبیعتا تاریخ هم‌هماش قاجار و کمال‌الملک و پهلوی اول و گراند سینما و سینما مولن‌روژ نیست. در نتیجه، اگر کسی بخواهد به‌عنوان مثال فیلمی درباره چهارسال مانده به انقلاب یا اساسا اثری مستندگونه با حال‌وهوای دهه ۵۰ ایران، با تمام جزئیاتش، بسازد باید با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم کند. این تازه یکی از مشکلات است چون دست‌آخر مثل کارگردان همین مجموعه تازه نتخته مهم آن است که: «ممیزی‌های تلویزیون خیلی زیاد شده و کار کردن را سخت کرده است.» این یعنی باید از خیر نمایش خیلی چیزها بگذرد. جلیل سامان هم خوب متوجه شده که اگر بخواهد تاریخی را بازسازی کند باید از صفر تا صدش را بازسازی کند و در این مواقع هیچ مسامحه‌ای هم جایز نیست. چون اولین سوتی‌شان تاریخی و روند قصه و اساسا همه‌چیز را درهم‌وبرهم می‌کند. در کنار همه این مصائب طاقت‌فرسا «زیرخاکی» از پیش‌برآمده است. قصه «زیرخاکی» بیرنگ آشنایی دارد: یک‌نفر اشتباهی وارد یک دنیای دیگر می‌شود. اینجا یک آدم عادی در بحبوحه سال‌های منتهی به انقلاب به‌خاطر اشتباه یکی از انقلابیون که ساشک پُر از اعلامیه است از سوی ساواک، با همان کیف اشتباهی، به‌عنوان یک انقلابی خرابکار و دواتیسه، به زندان می‌افتد و شکنجه می‌شود. و حالا هر چه می‌کند و می‌گوید کسی باورش نمی‌شود. درواقع بلاهت و نادانی فریب‌ز تبدیل به یک نوع مبارزه زیرکانه می‌شود و در سراسر اثر ادامه پیدا می‌کند. کسی که کارش قاچاق عتیقه است و آن‌روز قرار بوده عتیقه‌ها را آب کند اما نسا خواسته وارد ماجرای دیگری می‌شود. آدم پرتی که به هیچ‌چیز کاری ندارد و از کوچک‌ترین تحركات و اعتراض‌ها و درکل از اوضاع و احوال سیاسی زمانه‌اش مطلقا اطلاعاتی ندارد.آن‌قدرها که فکر می‌کند «۱۵ خرداد» روز تولد شاه است!درواقع خودسامان هم ترجیح داده قسه را با چنین شخصیتی جلو ببرد؛ «داستان کسی که متوجه شرایط حساس کنونی نیست.» شرایطی که مبارزان سیاسی در هردسته و گروهی و جریانی علیه رژیم شاه فعالیت می‌کنند و کشور روزهای ملتپه‌ری را می‌گذراند ولی فریب‌ز به فکر پیدا کردن گنج است. اما سیاست و مبارزه دیگر دست از سرش برنمی‌دارد. جالب‌تر اینجاست که فریب‌ز نه آنچنان طمع‌کار است و نه قفرش را به شرایط سیاسی مرتبط می‌داند بلکه در نقشه کلی

شهریار

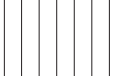
روزنامه شهرامید وزنگی

شنبه ۱۶ فروردین ۱۳۹۹ ۲۳ رمضان ۱۴۲۱ ۲۳ خرداد ۱۳۹۹

SHAHRAANNEWS.IR ۱۵

فرهنگ

فرهنگ

تدارک‌صداوسیمای استان برای روز قدس

برنامه‌های صداوسیمای خراسان رضوی به مناسبت روز قدس اعلام شد. «حساسه مقاومت» در روز جمعه‌ساعت ۹ با حضور کارشناسان، و میان برنامه‌هایی با استفاده از کلام مقام معظم رهبری و امام خمینی (ره) وسرودهای حماسی روی آنتن خواهد رفت و در ادامه سخنرانی مقام معظم رهبری به صورت زنده و مستقیم پوشش داده خواهد شد. ویژه برنامه «صحن قدس» با کارشناسان این حوزه به‌صورت زنده از رادیویارت پخش می‌شود. این برنامه با حضور حجت‌الاسلام مهدویان به‌عنوان کارشناس برنامه به دلیل فعالیت‌های او در مورد محور مقاومت و همچنین بهره‌گیری از کارشناسی سید جلال فیاضی و کوروش شجاعی به صورت تلفنی پخش خواهد شد. اجرای «صحن قدس» به عهده میثم مسرور بوده این برنامه نیز از ساعت ۹ صبح روز جمعه از استودیوی ویژه رادیویارت در حرم حضرت رضا(ع) به صورت زنده روی آنتن می‌رود. رادیو دری برنمرزی خراسان رضوی نیز ویژه برنامه‌ای با عنوان «مظلومیت قرن» را به مدت ۲ ساعت به همراه پخش زنده سخنرانی مقام‌معظم رهبری روی آنتن می‌برد.

نگارگر مشهدی برگزیده جشنواره تجسمی فجر

برگزیدگان دوازدهمین جشنواره تجسمی فجر به صورت مجازی معرفی شدند که در میان آن‌هانام‌سمانه‌دوستی‌تیاهنرمندنگارگر مشهدی نیز دیده می‌شود. ابراهیم حقیقی، دبیر دوازدهمین جشنواره تجسمی فجر با اعلام خبر معرفی برگزیدگان گفت:به دلیل شرایط پیش آمده و اپیدمی بیماری کرونادر جامعه و اصول فاصله‌گذاری اجتماعی ما در جشنواره دوازدهم فجر تصمیم گرفتیم برترین‌های این رویداد را به صورت مجازی به سماع و نظر علاقه‌مندان و جامعه تجسمی برسانیم.به گفته او از نکات بارز این دوره جشنواره خرید آثار برتر به منظور تقویت بازار هنر و ایجاد انگیزه میان شرکت‌کنندگان از سوی شورای هنری اداره کل هنرهای تجسمی است. در روزهای آتی نیز گواهی شرکت در دوازدهمین جشنواره تجسمی فجر همراه با کتاب این رویداد برای برگزیدگان ارسال می‌شود و تمامی شرکت‌کنندگان می‌توانند کتاب و گواهی شرکت را از دبیرخانه جشنواره دریافت کنند. دوازدهمین جشنواره تجسمی فجر، ۲۹ بهمن‌ماه در فرهنگستان هنر افتتاح شد. در این دوره از جشنواره، ۹۰۰ اثر تجسمی در بخش‌های نقاشی، گرافیک، عکس، مجسمه، سرامیک، خوش‌نویسی، نگارگری، تصویرسازی، کارتون و کاریکاتور و هنرهای جدید به نمایش در آمد. این نمایشگاه تا ۵تاسفندماه ۹۸ در فرهنگستان هنر دایر بود.

اکران فیلم «کشتارگاه» بعد از عید فطر

فیلم «کشتارگاه» از هفتم خردادماه به صورت آنلاین اکران می‌شود. به گزارش ایسناعباس امینی، کارگردان «کشتارگاه» بااعلام این خبر گفت:قرار بر این است که در پایان هفته اول خردادماه «کشتارگاه» در سامان‌وی‌اودی‌فیلیمو برای مخاطبان سینما اکران آنلاین شود. او همچنین ابراز امیدواری کرد مردم فقط به تماشای نسخه قانونی فیلم‌ها نیشینند. به گفته او پیش از این نیز وقتی فیلم‌ها در سینما اکران می‌شد معضل قاچاق روی دی‌وی‌دی وجود داشته ولی در همان زمان هم کسبانه که اهل فرهنگ و سینما بودند، به این روش فیلم‌ها را تماشایمی‌کردند. در این فیلم که در جشنواره فجر سال قبل رونمایی شد،مانی حقیقی، امیرحسین فتحی، حسن پورشیرازی و باران کوثری بازی کرده‌اند.

«دستپخت» روی آنتن شبکه یک

سری جدید مسابقه «دستپخت ۹۹» هم‌زمان با عید فطر از شبکه یک پخش می‌شود. وحید حسینی تهیه‌کننده و مجری مسابقه «دستپخت» بایان اینکه اولین برنامه از سری جدید یکشنبه دوشنبه شب حدود ساعت ۱۹:۴۵ پیش می‌شود گفت: در «دستپخت ۹۹»، بینندگان هر هفته علاوه بر تماشای مسابقه با یادکدهای فوتراک‌ها(فروشنده‌گان غذا یا خودرو) با یکدیگر مسابقه آشپزی می‌دهند و در هفته دوم رقابت بین خانواده‌های اورژانس خواهد بود.برنامه «دستپخت» کاری از گروه اجتماعی شبکه یک سیماست که‌از سال ۹۴ باتهیه‌کنندگی سیدوحیدحسینی و باهدف معرفی آشپزی به عنوان یک حرفه و هنر مهم ساخته شده‌است. این برنامه در سال ۹۹، شنبه و دوشنبه هر هفته حدود ساعت ۱۹:۴۵ از این شبکه پخش می‌شود.

«با من خوش میگذره!» در سامانه‌های اینترنتی

مجموعه «با من خوش میگذره!»به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مرتضی آتش‌زهمز، به زودی از طریق فیلمو و نماوا عرضه می‌شود. مه‌ران غفوریان، امیرحسین صدیق و خواننده پاپ حسام لرنژاد در مجموعه «با من خوش میگذره!» در سفری ماجراجویانه در کشور لبنان هر کدام باهزینمای مشخص (۴۰۰ دلار) رقابت کرده‌اند.بازبگران لبنانی از جمله مجدی ممشوشی، نعمی بدوی و مارتینز معلوف نیز در کنار هنرمندان ایرانی در این سری حضور داشته‌اند.قسمت اول این مجموعه اواسط سال ۹۵ در شبکه ویدئویی توزیع شد اما به دلایلی ادامه توزیع آن ممکن نشد تا این هفته به‌طور کامل از طریق فیلموو نماوا در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد.

مراسم اختتامیه جشنواره مجازی تناثرخانه‌به صورت‌زنده و مجازی از شبکه تلویزیونی اینترنتی آنتن‌پخش خواهد شد. این مراسم روزشنبه ساعت ۱۶و با حضورجمعی از هنرمندان و مسئولان فرهنگی و هنری و دست‌اند کاران هنرهای نمایشی برگزار می‌شود.